

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XX. Quomodo pro Confessoribus Constantinus leges sanxerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

τες τὸν σύμπαντα πιδαλιζάνθην βίον αὐτῷ.
μόλις πάντα δέ θεῶν πεζὸν πεζὸντων τὰς πάν-
τας κακῶν μειδιώσι τε περιστώποις, ὅμοιοι
τε φαιδροῖς, οἱ πεζοὶ καὶ θεῖοι ἀλλήλας ἐνέ-
βλητον χοροὶ δὲ αὐτοῖς καὶ ὑμνοὶ τὸν παμβα-
σιάν Θεὸν πρωτίστα παντῶν ὄντας δῆτετον
εἰδίσκον καπέλον τὸν καλλίνικον, παιδίσκος τ'
ἀπὸ κορυφιώτατος καὶ θεοφιλεῖς Καίσαρας,
φωναῖς αἴρετοις ἐγερσαίγον κακῶν παλαιῶν
καὶ δυστείας ἀπάσον λύθη. παρέβησαν δὲ
ἄγαθῶν δοτόλαντοις. καὶ περιστέτι μελλόντων
περιδοκία.

A bis Romanū tenens, universum genus
humanum gubernavit. Omnis iam me-
tus malorum quibus cuncti homines
oppressi fuerant, penitus exciderat. Et
qui prius mœsti fuissent, tunc hilari vul-
tu latifq; oculis sese mutabat intueban-
tur. Choris præterea & hymnis, pri-
mū quidem Deum omnium Regem,
prout instituti fuerant: deinde viēto-
rem Augustum, & modestissimos Deo-
que carissimos ejus liberos Cæsares, sine
ulla intermissione celebrabant. Nulla
jam præteriorum calamitatum, nulla
impioratis memoria suppettebat: sed
præsentium bonorum fructus cum futu-
rorum spe atq; exspectatione percipie-
batur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Οποις ὑπὲρ ὁμολογητῶν ἐνομιζέται Κανόνας τοῦ.

ΗΠΛΕΥΤΟ ἡ καὶ παρ' ἡμῖν ὠσσερ ὅμις καὶ
περιέρον τοῖς θάτερον μέροις τῆς
οἰκουμένης λαχθσι, Βασιλέως φιλανθρωπίας
εὐπλεοὶ διατάξεις νόμοις τε τὸ πέρι τὸν Θεὸν
οῖς πνέοντες, παντοῖς παρεῖχον ἀγαθῶν
ἐπαγγελίας. τοῖς μὲν καὶ ἔθνοις ἐπαρεχό-
ται, τὰ πρόσφορα καὶ λυσίελη δωρέμενοι.
τοῖς δὲ ἐκκλησίαις οἱ Θεοὶ τὰ καθάλλοντα
διαγορεύοντες. ἀνεκαλεῖντο γεννὶς πε-
ιστα παντῶν, σοὶ οἱ οἱ εἰδωλολατρεῖσιν κα-
τατάν καὶ ἔθνοις τὴν γυμνεγνων Σεριας Κ
μετοικίας ιστέμεναι καπέλα τὰς Βαλευθ-
ρίους ἐγκειμέντας τὸν αὐτῆς εὐκεντίας, πλάσ-
θερι τὸν λαταργυρημάτων. καὶ τοῖς ἀφηρημέ-
νοις τὰς βοσιάς, αναλαμβάνειν ταῦτας ἐγ-
κελεύομένοις οἵτινας εἰς αὐγῶν καρτερίας
ψυχῆς διὰ Θεὸν λαμπεωμόδροι, μετάλλοις
τε κακοπαθεῖν τούτοις οἰκεῖν
κειμέντες, καὶ δημοσίοις ἔργοις δηλεύειν κατη-
νακτισμοῖς, τέτων αἴθριοις ἀπάντων ἐλθο-
ρίας απήλων καὶ τὰς ερεθιστικὰς δὲ ἀξίας
διένσασιν θεοσείας διπολικής θρομένες,
ἀνεκαλεῖσθαι τὸν θεοῦ οἰκισμὸν δωρεὰ. ἐπε-
ξοισις αἰετοῖς παρέχυστα, καὶ τὰς οἰκίας διπο-
μένεν, καὶ διαπρεπεῖν τοῖς προτέροις ἀν-
τον ἀξιώμασιν. η ἀγαπῶντας τὸν έυσαλῆ
βίον, πάντων λαταργυρημάτων ανεπιχειρέσ-
διατελεῖν. οἱ τὰς γυναικίσιοις δὲ ἔργοις ἐφ-
υζεις οἱ ἀτυμίας δηλεύειν κριθέντας, ὅμοιως
τοῖς λαύτοις ηλιθύερα.

C A P U T X X.

Quomodo pro Confessoribus Constantinus
leges sanxerit.

Tunc etiam apud nos, sicut antea
apud illos qui alteram orbis partem
incolunt, proposita sunt Imperatoris e-
dicta plena humanitatis: & leges quae
sinceram ac religiosam Dei observan-
tiam spirarent, varia cuiusq; generis bo-
na haud dubiā spe pollicebantur; cum &
Provincialibus largirentur quae ad ipsorum
utilitatem spectabant: & Ecclesiis
Dei congrua & convenientia statueret.
Ac primum quidem eos qui propter ea
quod idolis sacrificare noluissent, à Re-
ctoribus provinciarum relegati, & ex
patria migrare compulsi erant, domum
revocarunt. Eos deinde qui eandem ob
causam curiis addicti fuerant, publicis
functionibus liberarunt: & qui facultati-
bus spoliati fuissent, iis bona sua restitu-
ti præceperunt. Præterea qui persecu-
tionis tempore divina virtute roborati,
fortitudinis & constantiae illustre speci-
men ediderant aut ad metallū damnati,
ut continuo labore ibi divexarentur; aut
in insulam deportati; aut publicis operi-
bus mancipati fuerant, his omnibus subi-
bito soluti molestis libertatem adepti
sunt. Sed & quicumque ob egregiam in
retinendam religionem constantiam hono-
re militia spoliati erant, eos Imperato-
ris munificentia ab hac ignominia re-
vocavit; ipsorum arbitrio ac voluntati
permittens, ut vel propria recuperarent
officia, & pristino honoris gradu frue-
rētur; vel si quietam vitam degere mal-
lent, ab omnibus deinceps functionibus
immunes permanerent. Deniq; quo-
quot ignominiae causā gynæciis manci-
pati fuerant, eos Imperator perinde ac
ceteros, libertate donavit.

LII. iii